

Nusikalstamumo Lietuvoje matematinis modelis Rytų Europos šalių kontekste

Vitalija RUDZKIENĖ (LTU)

el. paštas: vital@ltu.lt

1. Įvadas

Vienas iš jautriausių rodiklių, atspindinčių visuomenės socialinę ir moralinę būklę, yra nusikalstumas. Jau dvidešimto amžiaus pradžioje buvo mėgina suvienodinti atskirų šalių kriminalinę statistiką. Tam tikslui buvo įvedami apibendrinantys rodikliai, leidžiantys nors kokiu tai atžvilgiu sulyginti atskirų šalių su skirtina įstatymine base nusikalstamumo lygi. Vakarų Europos valstybėse nusikalstamumo lygis pradėtas lyginti XX amžiaus pradžioje. Jungtinės tautos (JT) duomenis apie pasaulio valstybių kriminalinę padėti renka nuo 1950 metų. Nuo 1918 metų, Lietuvos Respublikai atgavus nepriklausomybę, netrukus buvo pradėti kaupti duomenys apie Lietuvos kriminalinę situaciją. Prasidėjės Antrasis pasaulinis karas ir sovietinė okupacija sustabdė pradėtą darbą, kuris vėliau buvo atnaujintas. Šiuo metu duomenis apie Lietuvos, kaip ir kitų valstybių, kriminalinius rodiklius galime rasti JT publikuojamuose apžvalgose ir Internete. Šie duomenys nuolat kaupiami ir analizuojami ([1],[2]).

2. Modelio specifikacija

Analizuodami duomenis apie bendrą nusikalstamumo lygi Lietuvoje, pastebime jo augimą pradedant nuo aštunto dešimtmečio pabaigos [3]. Panašaus pobūdžio kitimą matome ir kitose Rytų Europos valstybėse, priklaususiose buvusiam sovietiniam blokui. Bendras nusikaltimų skaičius Lietuvoje 1999 metais, lyginant su 1990 metais, išaugo daugiau nei 2 kartus, o lyginant su 1988 metais – daugiau nei tris kartus. Apskaičiavę empirinių Pirsono koreliacijos koeficientų reikšmes, ivertinančios priklausomybę tarp bendro nusikaltimų skaičiaus kitimo Lietuvoje (nuo 1980 metų) ir kitose Rytų Europos valstybėse, matome gana stiprią priklausomybę. Pavyzdžiui,

$$\text{Corr}(\text{Lietuva}, \text{Lenkija}) = 0,95,$$

$$\text{Corr}(\text{Lietuva}, \text{Estija}) = 0,95,$$

$$\text{Corr}(\text{Lietuva}, \text{Bulgarija}) = 0,98,$$

$$\text{Corr}(\text{Lietuva}, \text{Vengrija}) = 0,96.$$

Priklausomybė tarp bendro nusikaltimų skaičiaus kitimo Lietuvoje ir Vakarų Europos valstybėse žymiai silpnesnė. Pavyzdžiui,

$$\text{Corr}(\text{Lietuva}, \text{Danija}) = 0,57, \text{Corr}(\text{Lietuva}, \text{Italija}) = -0,17.$$

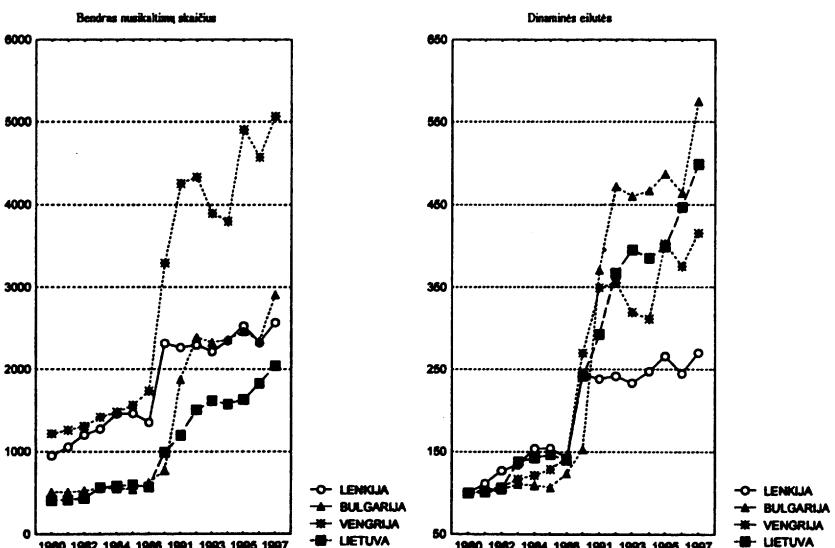
Didėjantį nusikalstamumo lygi Baltijos šalių bei Rytų Europos valstybėse salygojo visoms šioms valstybės būdingos bendros priežastys, susijusios su buvusio sovietinio bloko išrimu, kurio pasekmė buvo suirutė ekonomikoje, tinkamo ekonominio išsilavinimo trūkumas, vietoje slepiamų sovietinių privilegijų atsiradusi ryški turtinė nelygybė. Šios pagrindinės priežastys kartu su neteisėtais pradinio kapitalo kaupimo būdais ir sukėlė ryškų nusikalstamumo augimą (1 pav.).

Kadangi JT ataskaitose nepateikti suvestiniai duomenys apie nusikalstamumą 1987-89 metais, tyriame šių metų duomenų nenaudosime. Kaip matome iš 1-o paveiksllo, visose nagrinėjamose valstybėse nusikalstamumo kitimo pobūdis panašus, tačiau bendras lygis labai skiriasi. Pavyzdžiu, 1997 metais Vengrijoje 100 tūkstančių gyventojų užregistruota apytikrai du kartus daugiau nusikaltimų, negu Lietuvoje [2]. Tačiau šie duomenys parodo tik užregistruotų nusikaltimų skaičių, o neatspindi skirtumų nusikaltimų registravimo sistemoje bei piliečių pasitikėjimo teisėsaugos institucijomis. Kad sužvelnintume su šiuo susijusias paklaidas, nusikaltimų sekas pakeisime dinaminėmis eilutėmis. Jas skaičiuodami 1980 metų nusikalstamumo lygi prilyginkime 100, o visų kitų metų nusikalstamumų skaičių vertinsime 1980 metų atžvilgiu (1 pav., dinaminės eilutės).

Siekdami įvertinti bendrą Rytų Europos šalių nusikalstamumo lygio kitimą, apskaičiuokime bendrą vidutinį Lenkijos, Bulgarijos ir Vengrijos nusikalstamumo lygi:

$$\bar{x}(t) = \frac{1}{k} \sum_{i=1}^k x_i(t). \quad (1)$$

Šio vidutinio Lenkijos, Bulgarijos ir Vengrijos nusikalstamumo lygio ir Lietuvos nusikalstamumo lygio kitimus matome antrame paveiksle (kreivės "vidurkis" ir "LIETUVA").

1 pav. Bendras nusikaltimų skaičius, tenkantis 100 tūkstančių gyventojų, Lietuvoje, Lenkijoje, Vengrijoje, Bulgarijoje ir dinaminės eilutės, apskaičiuotos 1980 metų pagrindu.

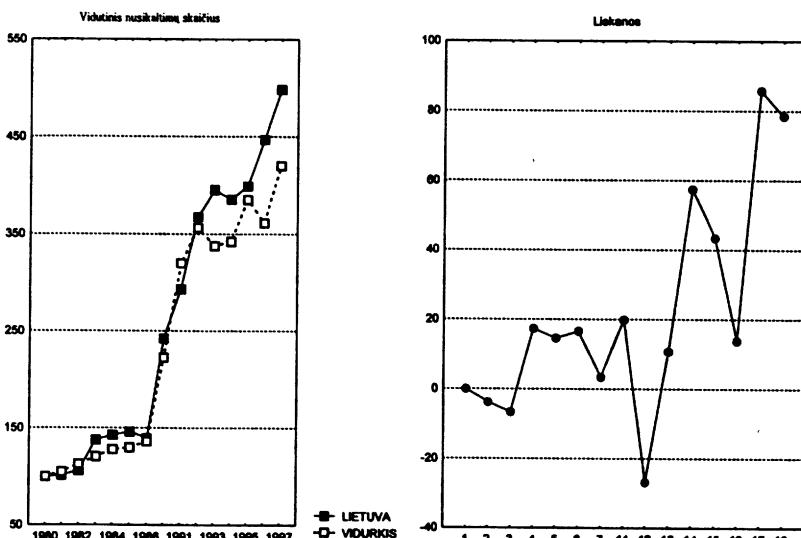
Lietuvos ir Rytų Europos valstybių nusikalstamumo lygio kitimo skirtumus parodo skirtumas $z_i = y_i(t) - \bar{x}(t)$, kur y_i – bendras užregistruotų Lietuvoje nusikaltimų skaičius (2 pav., liekanos).

Panagrinėkime liekanas z_i , $i = 1, 2, 3, \dots$. Jose turėtų išryškėti bendros tendencijos, nusakančios ar už registratorių nusikaltimų Lietuvoje skaičius skiriasi nuo skaičiaus nusikaltimų, užregistratorių kitose Rytų Europos valstybėse. Antrame paveiksle matome, kad šis procesas nestacionarus, jo augimas pastebimas nuo 1993 metų. Įvertinus priklausomybę šiu liekanų kitimo nuo laiko, gauname koreliacijos koeficiente įvertį $R = 0,66$, kuris yra reikšmingas esant 5 proc. reikšmingumo lygmeniui. Dėl nedidelio duomenų kiekiei seką z_i labiausiai tiktu aproksimuoti tiesiniu modeliu pavida $z_i = \alpha + \beta x_i + \varepsilon_i$, $i = 1, 2, \dots, 18$. Koeficientų α ir β įverčius apskaičiuosime panaudodami mažiausią kvadratų metodą. Nusikaltimų skaičiaus Lietuvoje skirtumo nuo vidutinio nusikaltimų skaičiaus Rytų Europos valstybėse kitimą aproksimuojanti tiesės lygtis turi pavidalą $z_i = a + bx_i$, o jos koeficientai $a = -12,46$ ir $b = 3,55$. Šios tiesės apibrežtumo (determinacijos) koeficientas $R^2 = 0,43$.

Hipotezę $H_0 : \beta = 0$ patikrinsime, apskaičiuodami šio koeficiente intervalinį įvertį mažai imčiai ([4], p. 388):

$$\beta = b \pm \left(t_{\alpha/2} \cdot \frac{s}{\sqrt{\sum x_i^2 - n\bar{x}^2}} \right), \quad (2)$$

kur s – liekanų ε_i standartinio nuokrypio įvertis, $s^2 = \frac{1}{n-2} \sum_{i=1}^n (z_i - a - b(x_i - \bar{x}))^2$, o t – Stjudento skirtinio kvantilis.

2 pav. Lietuvos nusikalstamumo lygis ir bendro Lenkijos, Bulgarijos ir Vengrijos nusikalstamumo lygio aritmetinis vidurkis bei šiu sekų skirtumas (liekanos).

Apskaičiavę koeficiente b standartinį nuokrypi ($s = 1, 12$) ir parinkę 5 proc. reikšmingumo lygmenį bei suradę jam atitinkantį Stjudento skirstinio su $(n-2)$ laisvės laipsniais kvantili $t_{\alpha/2} \approx 2, 2$, apskaičiuojame šio koeficiente pasikliautinįjį intervalą: $1, 09 < \beta < 6, 01$. Kadangi skaičius 0 nepatenka į šį intervalą, hipotezę atmetame.

Modelio tinkamumo patikrinimui apsiribosime suskaičiavę Durbino-Watsono statistiką. Gautą reikšmę lygi 2,04. Ji didesnė už šios statistikos kvantili 1,4 (reikšmingumo lygmuo 5 proc.), taigi, galime teigti, kad liekanos tarpusavyje nekoreliuotos.

Išvados

Bendras užregistruotų Lietuvoje nusikaltimų skaičius neviršija kitų Rytų Europos valstybių bendro nusikaltimų skaičiaus, tačiau šie duomenys neatspindi skirtumų tarp atskirų valstybių nusikaltimų registravimo sistemų bei skirtingo piliečių pasitikėjimo teisėsaugos institucijomis. Dinaminės eilutės šias paklaidas sumažina ir išryškina nusikaltimų skaičiaus kitimo tendencijas.

Gretindami bendrą Lietuvos nusikaltimų skaičių ir vidutini Lenkijos, Bulgarijos ir Vengrijos nusikaltimų skaičių pastebime, kad nusikaltimų skaičiaus Lietuvoje didėjimo tendencijos yra artimos kitoms Rytų Europos šalims. Kiek ryškesni nukrypimai pastebimi nuo 1993 metų. Analizuodami šiuos skirtumus tiesinio regresijos modelio pagalba, matome, kad bendras nusikaltimų skaičius Lietuvoje didėjo kiek greičiau negu bendras vidutinis nusikaltimų skaičius Lenkijoje, Bulgarijoje ir Vengrijoje. Su 95 proc. patikimumu galime teigti, kad bendras nusikaltimų skaičius 100 tūkstančių gyventojų Lietuvoje kasmet padidėdavo nuo 1 iki 6 nusikaltimų daugiau, negu vidutinis Lenkijos, Bulgarijos ir Vengrijos nusikaltimų skaičius.

Literatūra

- Statistical Yearbook on Candidates and South-East European Countries.* Eurostat, 2000.
Third to Sixth United Nations Survey on Crime Trends and Operations of Criminal Justice Systems Combined.
<http://www.uncjin.org/>
Lietuvos socialinė raida. Statistikos departamento, Vilnius, 2000.
H.Kohler. *Essentials of Statistics.* Scott, Foresman and Co., 1988.

Mathematical modelling criminality in Lithuania in a context of the East European countries

V. Rudzkienė

One of the most sensitive indicators of a moral and social state of society is criminality. The paper examines the criminality trends in Lithuania in a respect of the East European countries.

Dynamic series allows to decrease differences in crime registration systems and to distinguish the main trends in the rate of criminality. General tendencies of criminality in Lithuania are the same as in Bulgaria, Hungary or Poland. The analysis of differences between the criminality in Lithuania and the average criminality rates in Bulgaria, Hungary and Poland is fulfilled using linear regression model.